

Kāpēc mēs esam vienīgās patiesās Baznīcas locekļi?

Elders Enriks R. Falabella
no Septiņdesmito kvoruma

Visvērtīgākais spēks, kas mums var piederēt, ir bagātība, ko sniedz mūsu personīgā liecība par mūsu Kungu Jēzu Kristu un par Viņa veiktās Izpiršanas spēku.

Kāpēc mēs esam vienīgās patiesās Baznīcas locekļi? Es nevaru atbildēt uz šo jautājumu visu 13 miljonu Baznīcas locekļu vietā, bet es varētu paust tās atbildes, kuras ir manā sirdī un kuras, iespējams, būs līdzīgas jūsu atbildēm.

Mūžības bagātības

Bagātība nebija manas bērnības daļa. Mēs ģimenē bijām pieci: mans tēvs un četri bērni — mana mamma nomira, kad man bija pieci gadi. Mana tēva zemie ienākumi tika izlietoti, lai nopirktu mums ēdienu; apģērbu valkājām, cik ilgi vien bija iespējams.

Kādu dienu pienācu pie tēva, jo mani kaut kas nomāca, un teicu: "Tēt, kāpēc tu nenopērc man jaunas kurpes? Apskaties uz šīm; tās ir novalkātas, un kurpes caurumā var redzēt manu lielo īkšķi spraucamies laukā."

"Mēs to salabosim," viņš atbildēja, un ar kādu melnu spodrināmo līdzekli lika spīdēt manām korpēm. Vēlāk viņš man teica: "Dēls, tās ir salabotas."

"Nē," es atbildēju, joprojām ir redzams mans lielais īkšķis."

"Arī to var salabot," viņš man teica. Viņš atkal paņēma spodrināmo līdzekli un nospodrināja man īkšķi, un drīz tas spīdēja kā manas kurpes. Jau agri sapratu, ka laime dzīvē nav atkarīga no naudas.

Pagāja kāds laiks, un misionāri mums mācīja par atjaunotā evaņģēlija bagātību, par glābšanas ieceres mācību un par mūžīgajām ģimenēm. Mēs tikām kristīti, un, kad tēvs sāka pildīt apgabala prezidenta aicinājumu, viņa pirmais mērķis bija brauciens uz templi, lai saņemtu svētības. Tas bija 15 dienu brauciens, kura laikā tika veiktas 4800 jūdzes [7725 km], brauciens bija pilns grūtību un šķēršļu, lielceļi bija sliktā stāvoklī, neērti autobusi, un mēs nezinājām, kā nokļūt līdz templim, mūsos bija tikai šī lielā cerība priekšrakstu dēļ, kuros mēs varēsim piedalīties. Iebraucot Mesas pilsētā, Arizonā, mēs braucām pa avēniju, kuras galā bija redzams Dieva nams, mirdzošs un skaists. Es atceros to prieku, kas pildīja mūsu sirdis; mēs visi sākām dziedāt un slavēt to Kungu, un asaras ritēja pār daudzu svēto vaigiem.

Vēlāk templī mēs kā ģimene, stāvot uz ceļiem, klausījāmies skaistos solījumu par mūžīgo ģimeni ar pārliecību, ka mūsu māte, vairs klāt neesot, ir mūsu māte mūžīgi, un mēs sajūtām mieru, jo zinājām, ka esam mūžīga ģimene.

Mūžīgās dzīves solījums deva mums mūžīgu bagātību! "Lūk, tas, kuram ir mūžīgā dzīve, ir bagāts" (M&D 6:7).

Atjaunotā priesterība

Jēzus Kristus Baznīca ir priesteru baznīca, „ . . . ķēnišķīgi priesteri, svēta tauta . . . ” (1. Pētera 2:9)

Atjaunotā Baznīca dod katrai mājai priesterības nesēju, kuram ir Dieva spēks, lai svētītu citus. Daudzas reizes man bijusi tā iespēja dzirdēt maigo, patīkamo mazā bērna balsi sakām: "Tēt, vai tu vari man dot svētību?" Un es varēju uzlikt savas rokas uz viņa/viņas galvas sāpju un grūtību brīžos un dot mierinājuma un veselības svētības, un redzēt, kā darbojas priesterības spēks. Nākamajā dienā dzirdu šo pašu balstiņu sakām: "Paldies, tēt, es pagājušajā naktī ļoti labi gulēju." Mums nevajag doties laukā un meklēt "kādu", kuram ir šis spēks — tas jau ir starp mums! Tā ir svētība – mācīt šos principus saviem bērniem! Šī ir vienīgā Baznīca uz zemes, kura piedāvā šādas svētības ģimenēm.

Ar šo spēku es varēju piešķirt priesterību visiem saviem dēliem, un tas deva viņiem Dieva spēku pildīt Viņa priekšrakstus.

Lūk, tāpēc arī es esmu šīs Baznīcas loceklis, jo priesterības spēks ir atjaunots uz zemes un pat ir sasniedzis mūsu mājas.

Mūsu personīgās liecības

Visvērtīgākais spēks, kas mums var piederēt, ir bagātība, ko sniedz mūsu personīgā liecība par mūsu Kungu Jēzu Kristu un par Viņa veiktās Izpirkšanas spēku.

Mēs saņemam liecību, ja dzīvojam cienīgu dzīvi un meklējam pēc tās savās lūgšanās. "Un Gars tiks dots jums ar ticības lūgšanu" (M&D 42:14), mūsu Kungs teica pravietim Džozefam.

Kad manam dēlam Danielam bija seši gadi, viņš redzēja, kā es biju noraizējies par to, ka man jādodas uz staba konferenci; es nebiju pārliecināts par to, kas man būtu jāmāca svētajiem. Viņš pienāca pie manis un teica: "Tēt, tas patiešām ir viegli." Tas ir veids, kā uz visu raugās bērni.

"Tātad, dēls," es teicu viņam, "ja tas ir tik viegli, tad pasaki man, ko es varētu viņiem teikt."

"Runā ar viņiem par lūgšanu," viņš man teica.

"Tā ir laba tēma," es atbildēju, "bet viņi jau ir dzirdējuši daudzas uzstāšanās par lūgšanu; ko es viņiem varu pastāstīt jaunu?"

"Tas arī ir viegli, tēt. Pirmkārt, saki viņiem: Pirms jūs sākat runāt ar Debesu Tēvu, padomājiet par lietām, kuras gribat teikt Viņam."

"Tā ir brīnišķīga ideja," es atteicu, "un ko lai saku pēc tam?"

"Ja reiz esi par to padomājis, tad pasaki to Viņam! Kad esi pateicis savu sakāmo, pagaidi un ieklausies, vai Viņam ir kaut kas, ko tev teikt."

Caur mūsu lūgšanām Gars runā uz mūsu garu un liecina mums par Glābēja esamību.

Esmu pārsteiguma pilns par Glābēja Jēzus Kristus mīlestību, kura nāk lejup no debesu mājām. To saņēmu pasaule, kuras vairākums noraidīja Viņa evaņģēliju un notiesāja uz nāvi, kaut viņiem nebija tādu tiesību. Kristus samaksāja par maniem grēkiem, sāpēm un ciešanām. Viņa sāpēs bija neaprakstāmas; Lūkas tikai min to, ka „Viņa sviedri kā asins lāses pilēja uz zemi” (Lūkas 22:44).

Tā visa dēļ es esmu Baznīcas loceklis; Svētais Gars pārņēma manu sirdi un darīja zināmu, ka Kristus dzīvo, ka Viņš ir mans Glābējs, ka Viņš samaksāja par maniem grēkiem un ka Viņš ir sagatavojis ceļu, lai es varētu izbaudīt visas tās apsolītās svētības, ja dzīvoju cienīgi, atbilstoši Viņa mācībām.

Pirms dažām nedēļām arī mans tēvs nomira, un tagad vairāk kā jebkad es jūtu pateicību Dievam par Viņa mācības skaistumu un bagātību.

Tāpēc, ka ģimenes dzīve var turpināties pēc laicīgās nāves. Tāpēc, ka ķēnišķā priesterība ir tikusi atjaunota uz zemes. Un tāpēc, ka Gars ir runājis uz manu garu, dodot man liecību par to, ka Glābējs Jēzus Kristus dzīvo un ar Viņa starpniecību man būs iespēja, balstoties uz manu ticību, dzīvot ar Viņu. Šo un citu iemeslu dēļ es esmu šīs vienīgās patiesās Baznīcas loceklis un būšu mūžīgi pateicīgs par to. Jēzus Kristus Vārdā, āmen.